

עת"א 29147/03/18 - ניקולא סעיד, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 29147-03-18 סעיד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	ניקולא סעיד, (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן
נגד	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל
המשיבים	

החלטה

בפני עתירת אסיר כנגד ההחלטה המינהלית שלא לשלבו בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

לאחר שהעותר פנה בבקשה להוציאו לחופשה, הוחלט באופן תמוה לשנות את הקטגוריה אליה הוא סווג מ- ב/1 לקטגוריה א. נמסר לעותר כי הקטגוריה שונתה על פי המלצת משטרת ישראל. לעותר לא ניתנו כל נימוקים לשינוי סיווגו. בינתיים העותר סיים לרצות תקופה מצטברת של מחצית מתקופת המאסר. העותר טוען כי ההחלטה גובלת בחוסר סבירות קיצונית ועל כן הגיש עתירה בעניין זה שנידונה במסגרת עת"א 13513/12/17 ודין שהתקיים ביום 09/01/18, הודיעה ב"כ המשיבים כי לאחר שהתייעצה עם משטרת ישראל ועם היועץ המשפטי של מחוז צפון, בנסיבות החריגות והמיוחדות של מקרה זה, הוסכם לשנות את הגדרתו ולקטגוריה ב/1, תוך המתנה לקבלת חוות דעת אלמ"ב האם להגדירו כאסיר רגיל.

הודעה זו קיבלה תוקף של החלטה.

העותר טוען כי למרות החלטת בית המשפט וההודעה שנמסרה, בפועל לא שונתה הקטגוריה אלא למרות מספר פניות.

פנייתו של העותר לשלבו בחופשה בהתאם למתווה שנקבע בהחלטת בית המשפט, לא זכתה למענה.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 5 שנים ו- 5 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ויותר מאישום אחד.

כתב התשובה

מעמדת גורמי המודיעין בשב"ס עולה שכנגד העותר קיים חמ"ן שלילי מתחילת מאסרו המצביע על מעורבות שלילית ופילית מתוך הכלא, מעורבות בסמים ומסוכנות כלפי אחר. לפיכך, גורמי המודיעין אינם ממליצים על הוצאתו לחופשה. עוד צוין שהעותר לא השתלב בטיפול לגמילה למרות מעורבותו העמוקה בסמים ואף טרם השתלב בטיפול בנושא דפוסיו ועל כן לא ניתן לאיין את מסוכנותו ולא ניתן להמליץ על יציאתו לחופשה.

משטרת ישראל מתנגדת על בסיס המידע המודיעיני הקיים בשב"ס.

מתוך חוות דעת כללית של השב"ס עולה שהעותר רואיין ביום 15/03/18 בנוכחות סגן מפקד בית הסוהר, נמסר לעותר שהוא לא הומלץ ליציאה לחופשה ראשונה בשל העובדה שבמהלך 2017 נשפט בתיק סמים באירוע שאירע כאשר שהה בבית הסוהר שיטה.

גורמי הטיפול גם כן אינם ממליצים לחופשה.

נרשמה גם תגובת העותר, לפיה הוא הכחיש שימוש בסמים, למעט פעמים ספורות וכי בדיקות השתן שלו יצאו נקיות.

מתוך עיון בכתב האישום בו הורשע בבית משפט השלום בטבריה (ת.פ. 49009/04/17), עולה כי כאשר הגיע אביו של העותר לבקרו בכלא שהוא נושא על גופו אריזה בה סם מסוכן, פגש האב את העותר באולם הביקורים לחץ את ידו והעביר לו בתוך כך את אריזת הסם. סוהרים שנכחו במקום הבחינו במעשה, ביקשו מהעותר למסור להם את אריזת הסם, העותר סירב הכניס את האריזה לפיו וכאשר הובא מחוץ לאולם הביקורים, הוא השליך את האריזה לבור ניקוז סמוך. בסעיף 5 לעובדות כתב האישום, נכתב כי במעשיהם המתוארים לעיל, העבירו הנאשמים בצוותא חפץ אסור מסוכן לאסיר. הנאשם 1 החזיק בסם שלא לצריכה עצמית וסיפק אותו לנאשם 2 (העותר) שהחזיק בסם ובהמשך שיבש את החקירה.

בת.פ. 1159/05/15 הורשע העותר ביום 19/07/17 בעבירות שיוחסו לו בת.פ. 49009/04/17 לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ובעבירות שיוחסו לו.

המלצת משטרת ישראל אומצה על ידי הגורם המינהלי המחליט, כאשר, בנוסף למידע המודיעיני העותר לא עבר טיפול ממשי כאמור. גורמי הטיפול גם הם אינם ממליצים.

כידוע חופשה איננה זכות מוקנית אלא טובת הנאה מבין טובות ההנאה המנויות בתקנה 19 לתקנות בית הסוהר הנתונה לשיקול דעת.

אמנם זכות זו קיבלה מעמד נכבד בפסיקה ולא בנקל תישלל מהאסיר האפשרות לצאת לחופשה (ראה רע"ב 10203/17 סמיון ריג'יקוב נגד מדינת ישראל (שוהם החלטה מיום 12/03/18) וכן רע"ב 4522/16 אמסלו נגד

שב"ס (החלטה מיום 12/05/16)). עם זאת אין לאסיר זכות מוקנית לצאת לחופשה בעת מאסרו. מדובר בפריזוילגיה המוענקה על פי שיקול דעת הגורמים המוסמכים ואי איננה ניתנת באופן אוטומטי לכל אסיר (ראה גם רע"ב 7482/15 **עודאי מסארווה נגד מדינת ישראל**).

הגורם המוסמך שקל את השיקולים, החליט שזה לא המקרה בו יש לאשר לעת הזו חופשה. לא מצאתי להתערבות שיפוטית בהחלטה ולכן העתירה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ח, 21 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.